

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 6.- Santa Bonifacia Rodríguez Castro, fundadora de las Siervas de San José.

Vespre (festiva), 20 h.- Difunts família Torredemer Roig.
Miquel Reverter Mallol i Montserrat Estrada Coll;
Enric Oliveras (15 aniversari)

Diumenge dia 7.- SOLEMNITAT DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

9 h.- Josep Martí Solanes (natalici)
Elvira Vilches (28 aniversari)
Ramon Estévez i Mª Teresa Casanovas i filla Mª Teresa.

12:30 h.- Esposos Agustí Castells i Montserrat Roca.

Dilluns dia 8.- Sant Guillem, bisbe de York

Vespre, 20 h.- Difunts família Prat Salvans

Dimarts dia 9.- Sant Efrem, diaca i doctor de l'Església

Matí, 9 h.- Francesc Ribas i Assumpció Aymerich

Dimecres dia 10.- Sant Maurici, abat

Matí, 9 h.- Lola Duran (13 aniversari) i espòs Francesc Esteve
Jaume Vilà Llopart.

Dijous dia 11.- Sant Bernabé, apòstol

Matí, 9 h.- Josep M. Sanglas i Casas

Divendres dia 12.- Santa Maria Rosa Molas i Vallvé

Matí, 9 h.- Família Aymerich Castellví.

Dissabte dia 13.- Sant Antoni de Pàdua,

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva), 20 h.- Jaume Margarit i Rosa Casas. Antoni Canals Roig.
Antoni Roig Canals. Antoni Canals Bosch.

Diumenge dia 14.- SOLEMNITAT DEL COS I DE LA SANG DE CRIST

9 h.- Antoni Tudela i espòs Pepito.
Difunts família Planas Tuset.
Antoni Sanromà Parellada.
Josep M. Aymerich

12:00 h.- Jaume Vilà i Joaquim Llopart

Esposos Agustí Castells i Montserrat Roca i avis Castells-Roca i Font –Mèlich.
Francesc Folqué i Concepció Nicolau
Sándor Dolmus.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

 @vidaparroquial

**SOLEMNITAT DE LA
SANTÍSSIMA TRINITAT,**

7 DE JUNY DE 2020. Nº 23

SOM UNA SOLA HUMANITAT

Amb el títol que encapçalem el nostre Full parroquial, fa quinze dies sortia, en un diari de Barcelona, una reflexió del teòleg **Armand Puig i Tàrrach**, a propòsit de la pandèmia del Coronavirus. La imatge que acompanyava l'article era prou suggeridora: L'Arca de Noé surant sobre les aigües... Tots, sense excepció, som a la mateixa barca. L'autor comenta que a l'arca de Noé tots es van salvar perquè ningú va fer mal al qui tenia al costat. "Tothom va tenir cura exquisida de l'altre, en fos amic o en fos adversari. Tampoc Noé va ser molestat. Si l'Arca s'hagués convertit en un lloc d'enfrontaments i de conflicte, no s'hauria salvat ningú. Tanmateix, van poder sobreviure perquè aquella arca s'havia convertit en un món de pau i de convivència, en el qual ningú no volia imposar-se en nom de la seva força o de la seva intel·ligència. Sabien que no es podien salvar sols i que es necessitaven els uns als altres. L'arca surava sobre les aigües com una arca de pau..."

"Som una sola humanitat, davant el Covid-19 no hi ha diferències entre un ésser humà i un altre. Ens poden separar coses diverses (les creences, la cultura, les estructures econòmiques i socials), però és més el que ens uneix: la condició humana, que compartim tots, exposada a la malaltia, subjecta a fragilitats de tota mena, ennoblida per capacitats i habilitats variadíssimes".

"És precisament en nom d'aquesta comuna condició humana que cal afirmar, davant les grans xifres de persones de més de 65 anys mortes

pel coronavirus, que no hi pot haver una "sanitat selectiva", en la qual s'hagin de descartar malalts per edat, per condicions de salut o per manca d'instrumental. Les persones vulnerables no són un pes inútil i costós, i han de ser tractades en peu d'igualtat amb les altres. En aquest punt cal una 'revolta moral', com ha proposat una recent carta-crida a favor de la gent gran, promoguda per Andrea Ricardi, fundador de Sant'Egidio, i signada per un grup rellevant d'intel·lectuals i polítics europeus. Som una sola humanitat, i la gent gran en forma part plenament. Més encara, ells són la memòria i la saviesa, i la seva vida és preciosa i ha de ser preservada."

(De l'article "Som una sola humanitat", d'Armand Puig i Tàrrach)

INFORMACIONS

✓ **DIUMENGE VINENT: FESTA DEL CORPUS.**

En no poder-se celebrar la processó eucarística, no hi haurà missa el diumenge a la tarda.

La missa del migdia es trasllada a les 12 h. (no 12,30 h.) per poder fer, en acabar, una veneració de l'Eucaristia, consistent en processó pel passadís central del temple i finalment benedicció del Santíssim Sagrament amb la custòdia.

✓ **COL·LECTA DE CÀRITAS I CORPUS**

La col·lecta de Corpus sempre es fa per ajudar Càritas, i això per expressar que caritat i Eucaristia no es poden separar: els qui compartim el pa sagrat també hem de compartir el pa i la vida amb els nostres germans. Celebrar l'Eucaristia és celebrar l'amor de Déu, i això ens compromet a estimar amb fets i de veritat. Siguem generosos.

✓ **MISSES EN DIES FEINERS**

A partir del dia 15, aquest serà l'horari de misses en dies feiners:

- **Matí, a les 9,00 h: de dimarts a divendres.**
- **Tarda, a les 8 del vespre: de dilluns a dissabte.**

✓ **RECORDANT ELS NOSTRES DIFUNTS**

Les famílies que vulguin Missa funeral pels seus difunts, que han mort en temps d'Alarma, poden demanar-lo en les hores de despatx (dimecres i divendres, de 6 a 8 del vespre). Els funerals es faran a les 8 del vespre.

✓ **GRÀCIES!**

En aquests darrers quinze dies hi ha hagut un augment d'aportacions

econòmiques per part dels fidels: col·lectes: dia 24 de maig, 1.130; dia 31, 1.035. Donatius: uns 800 €. Donatius a favor de la parròquia de la sortida a la Passió d'Olesa: 1.070 €. Gràcies per aquesta immensa majoria que heu tingut aquest gest d'ajudar la parròquia i també Càritas. Amb l'ajuda de tots ens en sortirem!

✓ **ESPAI DE PREGÀRIA: EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM I EUCARISTIA**

Aquest dilluns, dia 8, a ¼ de 8 del vespre.

UNA CURA D'HUMILITAT

Quan els pares o els educadors veiem un noi o una noia molt creguts, pagats d'ells mateixos, solem dir: "El temps li donarà una lliçó". O bé: "La vida l'acabarà posant al seu lloc".

Doncs bé, penso que la pandèmia sanitària i la conseqüent crisi econòmica que estem patint són precisament una gran lliçó d'humilitat que estem rebent avui les persones a conseqüència del nostre orgull, de la nostra suficiència. La vida ens està posant al nostre lloc.

Recordo algunes lectures que vaig fer poc abans que esclatés la crisi, textos que parlaven amb orgull de l'evolució de l'espècie humana, cantaven les excel·lències de la ciència com a garantia de la plenitud humana ("No necessito res més que la ciència per viure") i fins especulaven amb la possibilitat d'assolir ben aviat la immortalitat.

Durant uns anys vàrem parlar d'un estadi de l'evolució humana que era l'*homo sapiens sapiens*, és a dir, l'home savi savi. I darrerament s'havia arribat a parlar de l'*homo deus*, de l'home déu.

La xifra creixent de morts a tot el món, l'explosió de les pors i les ansietats a tots els col·lectius i l'enfonsament mundial de l'economia han estat els detonants d'una crisi que ens obliga a obrir els ulls, a assumir amb humilitat els nostres límits, la nostra insuficiència, la nostra dependència.

La lliçó és encara més gran per als creients. L'evangeli va ple de casos en què les experiències dels propis límits (situacions de malaltia, de solitud o d'una mort propera) són una oportunitat per girar els ulls cap a Déu, per sortir a l'encontre de Jesús i recuperar el nostre lloc a la vida. La crisi ens ajuda a trobar al nostre lloc i ens ofereix l'oportunitat de recuperar el que és essencial.

Joan Ferrés Prats